

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.584 van 9 juli 2001
in de zaak A. 79.778/XIV-4369**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391, bus 13

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 12 augustus 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 maart 1998 tot verwerping van een verzoek tot herziening en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 maart 1995, aan verzoeker op 15 juni 1998 ter kennis gebracht;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op de laatste memorie van verzoeker, houdende een verzoek tot voortzetting, overeenkomstig artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 27 juni 2001 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DE KOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker komt België binnen op 21 augustus 1994, in het kader van een gezinshereniging,

in het bezit van een Marokkaans nationaal paspoort voorzien van een visum.

1.2. Op 21 december 1993 treedt verzoeker in het huwelijk met XXX, een in België gevestigde vreemdeling. Aan verzoeker wordt een attest van immatriculate verleend geldig tot 23 augustus 1995.

1.3. Op 12 april 1995 wordt aan verzoeker de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 maart 1995 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, ter kennis gebracht.

1.4. Bij brief van 19 april 1995 dient de Advocaat van verzoeker een verzoek tot herziening in tegen voornoemde beslissing. Op 19 maart 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot verwerping van een verzoek tot herziening. Deze beslissing wordt op 15 juni 1998 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing. Deze beslissing luidt als volgt :

"(...)

VERWERPING VAN EEN VERZOEK TOT HERZIENING

Gelet op de artikelen 66 en 67 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 14 juli 1987, 18 juli 1991 en 6 mei 1993;

Gelet op de koninklijke besluiten van 13 juli 1992 en 31 december 1993 tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen betreffende de bevoegdheden inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 113, lid 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten getroffen op 23 maart 1995 ten laste van XXX, geboren te Imajjouden op 8 april 1967, van

Marokkaanse nationaliteit, hem ter kennis gebracht op 12 april 1995.

Gelet op het verzoek tot herziening door de betrokkene ingediend op 19 april 1995.

Gelet op het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen (van) die besluit dat het verzoek tot herziening niet gegrond is; het echtpaar heeft samengewoond in de periode van 21 augustus 1994 tot eind februari 1995.

Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen;

Overwegende dat het echtpaar slechts heeft samengewoond in de periode van 21 augustus 1994 tot eind februari 1995 zoals blijkt uit een politieverlag van 28 februari 1995.

Het verzoek tot herziening is verworpen.

In toepassing van artikel 7, alinea 1-2/ van voormelde wet, wordt aan de betrokkene bevel gegeven de grondgebieden van België, van Duitsland, van Spanje, van Frankrijk, van Portugal, van Italië, van Oostenrijk en van Griekenland te verlaten binnen 5 (vijf) dagen met verbod zich naar Luxemburg en/of Nederland te begeven.

(...).".

1.5. Op 15 juni 1998 ontvangt verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt luidt :

"(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN.

In uitvoering van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 7 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd aan :

XXX

geboren te Imajjouden op 8 april 1967
van Marokkaanse nationaliteit,
verblijvende te 9160 Lokeren

REDEN VAN DE BESLISSING :

voldoet niet aan de voorwaarden vervat in artikel 10-4/ van de wet van 15 december 1980 gewijzigd door de wet van 28 juni 1984 : de echtgenoten wonen niet meer samen.

In uitvoering van artikel 7, alinea 1-2/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de
betrokkene bevel gegeven het grondgebied te
verlaten binnen de 10 (tien) dagen.
(...).".

2. Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert dat als volgt luidt :

"Art. 10, wet 15.12.1980 stelt :

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 9 en 12, zijn van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten...

...
4/. de vreemdeling die de echtgenoot is van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging gemachtigde vreemdeling en die met deze komt samenwonen (en voor zover de twee betrokken personen ouder zijn dan 18 jaar) ...

De bestreden beslissing daarentegen stelt :

'Overwegende dat artikel 10 van de hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op de gezinshereniging oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen'.

In voormeld art. 10,4/ is niet ingeschreven noch vermeld dat de vreemdeling die zich beroept op de gezinshereniging, blijvend met zijn echtgenote dient samen te wonen. Evenmin voorziet de wet een minimumtermijn om een samenwonen als blijvend te kwalificeren. Dit strookt evenmin met de ratio legis (is) van de wet. De wetgever beoogt met deze bepaling te doen nagaan of het gesloten huwelijk geen schijnhuwelijk is, aangegaan precies met de bedoeling een verblijfsrecht in België te bekomen (zie H. Van Houttee.a., De Vreemdelingenwet pag 17).

Uit de gegevens van het dossier stond vast dat vertoger onmiddellijk na zijn aankomst in België met zijn echtgenote effectief is gaan samenwonen op het adres Gouberg 13 Lokeren van 21.8.94 tot 20.2.1995, zodat aan de wettelijke vereiste van effectief samenwonen was voldaan. Daarenboven was (het) ene (een) éézijdige beslissing van de echtgenote om aan het feitelijk en effectief samenwonen een einde te stellen. Deze éézijdige beslissing kon wetshalve niet gesanctioneerd worden in die zin dat het - weze het noodgedwongen - weer tot een feitelijke hereniging diende te komen. Door middel van de procedure voorzien in artikel 223 B.W. heeft vertoger wel pogingen ondernomen tot deze feitelijke hereniging. Dit alles wijst erop dat in casu schijnhuwelijk of eender welke andere wetsafwending, met het oog op het bekomen van een verblijfsrecht in België, uitgesloten is.

Vertoger heeft niet enkel de intentie betoond om met zijn echtgenote samen te wonen, het samenwonen is ook effectief geweest. Dat het samenwonen(d) niet blijvend is geweest, was onafhankelijk van de

wil van vertoger en is, als gemeld, geen wettelijke vereiste.

Vertoger is op heden nog steeds de wettige echtgenoot van mw.XXX.

De bestreden beslissing is derhalve op onwettige gronden gesteund.";

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie stelt dat hij naar België is gekomen om er samen te leven met zijn echtgenote en dat deze samenleving na zes maanden op de klippen is gelopen; dat daaruit, aldus verzoeker niet alsdusdanig en automatisch blijkt dat hij niet naar België zou gekomen zijn om er samen te leven met zijn echtgenote; dat dit in de feiten moest onderzocht worden en moest aangehaald worden in de eerste bestreden beslissing;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij zich aansluit bij de inhoud en de conclusie van het Auditoraatsverslag;

2.3.1. Overwegende dat artikel 10, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), als volgt luidt :

"Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten :
4/ de vreemdeling die de echtgenoot is van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling en die met deze komt samenleven..."

2.3.2. Overwegende dat de beslissing tot verwerping van het verzoek tot herziening als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging oplegt niet alleen de intentie te

hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen;

Overwegende dat het echtpaar slechts heeft samengewoond in de periode van 21 augustus 1994 tot eind februari 1995 zoals blijkt uit het politieverslag van 28 februari 1995.";

2.3.3. Overwegende dat uit artikel 10, 4/ van voornoemde wet blijkt dat de echtgenoot van een tot vestiging gemachtigde vreemdeling, die met deze komt samenwonen, van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt toegelaten;

2.3.3.1 Overwegende dat de tegenpartij niet onwettig handelt wanneer zij dit verblijf op het grondgebied van het Rijk afhankelijk stelt van een effectieve samenwoning die overeenstemt met de werkelijkheid en die duurzaam is, en wanneer zij van oordeel is dat een periode van zes maanden, met name van 21 augustus 1994 tot eind februari 1995, hier niet aan beantwoordt;

2.3.3.2. Overwegende dat wat voorafgaat steun vindt in het arrest nr. 4/96 van 9 januari 1996 van het Arbitragehof (B.S. 27 februari 1996); dat het Arbitragehof zich in dit arrest uitsprak over het verschil in behandeling tussen twee categorieën van vreemdelingen die geen EU-burger zijn, namelijk tussen, enerzijds, die welke een Belg hebben gehuwd en, anderzijds, die welke een vreemdeling hebben gehuwd; dat wat de verblijfsregeling betreft de eerste categorie wordt gelijkgesteld met EU-onderdanen; dat het Hof overwoog dat dit onderscheid berust op een objectief criterium, te weten de nationaliteit van de echtgenoot die men vervoegt; dat eerstgenoemden gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in België te verblijven op de enkele voorwaarde dat zij in het kader van de gevraagde gezinshereniging gehuwd zijn met een Belg; dat de tweede groep slechts tot verblijf

wordt toegelaten voor een termijn van meer dan drie maanden indien hun samenwoning werkelijk en duurzaam is; dat dit verschil in behandeling verband houdt met de door de Wetgever nagestreefde doelstelling, namelijk het afremmen van de immigratie; dat de gezinshereniging van twee vreemde echtgenoten aan strengere voorwaarden wordt onderworpen dan de gezinshereniging van twee echtgenoten van wie er één Belg is, niet strijdig is met deze doelstelling, voor zover de administratieve Overheid binnen een redelijke termijn nagaat of de samenwoning werkelijk en duurzaam is en indien zij een scheiding, die niet effectief en duurzaam is, niet als voorwensel gebruikt om de toelating tot het verblijf te weigeren, dat een dergelijke controle een toegelaten inmenging in het privé-leven van de betrokkenen vormt;

2.3.4. Overwegende dat uit de samenlezing van de stukken nr. 33, 62, 75, van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de zaak grondig heeft onderzocht en met de vereiste zorgvuldigheid heeft gehandeld om tot de bestreden beslissingen te komen; dat dit laatste tevens steun vindt in het schrijven van de Advocaat van verzoeker van 19 juni 1998, gericht tot de verwerende partij en waardoor namens verzoeker een vraag tot regularisatie bij toepassing van artikel 9, lid 3 van de Vreemdelingenwet werd ingediend, en waarin onder meer staat te lezen : "Mijn client legt zich neer bij de genomen beslissing van verwerping van (een) verzoek tot herziening gezien deze overeenstemt met de rechtspraak van de Raad van State." (stuk nr. 120 van het administratief dossier);

2.3.5. Overwegende dat de verwerende partij bij de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing rekening zal houden met het voorschrift van artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende

de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, aangezien verzoeker op 28 januari 2000 een regularisatieaanvraag heeft ingediend bij de gemeente Lokeren, overeenkomstig voornoemde wet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizendeen, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.